

QUESTIONS AND ANSWERS

(Thai – Public Charge)

5/25/99

คำถาม - คำตอบ เกี่ยวกับ “ภาระสังคม”

บททั่วไป

คำถามที่ 1 : สาเหตุใดที่กระทรวงยุติธรรม (DOJ) และสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและแปลงสัญชาติ (INS) ได้ออกเอกสารแนะนำ และข้อกฎหมายที่ เกี่ยวกับภาระสังคม และอะไรคือ ผลบังคับของเอกสารนี้ ?

คำตอบที่ 1 : DOJ และ INS ได้ออกเอกสารแนะนำและข้อกฎหมายที่เพื่อบรรเทาความสับสน ไม่เข้าใจ ถึงความหมายของคำว่า “ภาระสังคม” ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการตีความในกฎหมายตรวจคนเข้าเมือง และความเกี่ยวพันของการได้รับผลประโยชน์จากการรัฐบาลกลาง, มลรัฐ, ส่วนท้องถิ่น, การให้คำนิยาม คำว่า “ภาระสังคม” นั้น DOJ ต้องการจะลดผลกระแทกในทางลบเกี่ยวกับการสาธารณูรัฐ ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากความสับสน ไม่เข้าใจ และเพื่อให้บุคคลต่างด้าวได้เข้าใจ ถึงประเภทของผลประโยชน์ของรัฐว่า ประเภทใดที่จัดว่าเป็นภาระของสังคมหรือไม่ เอกสารแนะนำให้คำนิยาม “ภาระสังคม” และให้ตัวอย่างและผลประโยชน์ที่จะถูก INS พิจารณาหรือไม่พิจารณาประเด็นภาระสังคม และทั้งยังสรุปข้อกฎหมายที่มีอยู่เกี่ยวกับ “ภาระสังคม” และอธิบายว่า INS จะดำเนินการอย่างไร

**คำถามที่ 2 : ตามกฎหมายตราชกันเข้าเมือง ความหมายของ “ภาระสังคม”
คืออะไร ?**

คำตอบที่ 2 : บุคคลต่างด้าวที่มีแนวโน้มว่าจะเป็น “ภาระสังคม” จะไม่มีสิทธิเข้าเมือง และเปลี่ยนสถานภาพ เช่น ผู้อาศัยอยู่อย่างถูกต้องตามกฎหมาย บุคคลต่างด้าวที่เป็นภาระของสังคม จะถูกเนรเทศ ออกนอกประเทศห้ามฯ ถึงแม่ว่า จะเกิดขึ้นน้อยมาก ข้อบังคับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ กฎหมายตราชกันเข้าเมืองของสหรัฐมากกว่า 100 ปี และในกฎหมายปฏิรูปตราชกันเข้าเมืองและสวัสดิการของรัฐ ก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในประเด็นนี้ ทั้ง INS (ในประเทศ) และกระบวนการตรวจต่างประเทศ (นอกประเทศ) เป็นผู้ชี้ขาดประเด็นภาระสังคม

คำถามที่ 3 : อะไรคือนิยามของคำว่า “ภาระสังคม” และมีผลบังคับใช้เมื่อใด ?

คำตอบที่ 3 : INS กำลังออกเอกสารแนะนำและข้อกฎหมาย ซึ่งให้คำนิยาม “ภาระสังคม” เป็นครั้งแรก “ภาระสังคม” หมายถึงบุคคลต่างด้าว ซึ่งได้ถูกยกเว้น (กรณีที่จะเนรเทศ) หรือ บุคคลซึ่งมีแนวโน้มที่จะเป็น (ในกรณีที่ขอเข้าเมือง / ขอเปลี่ยนสภาพ) ผู้ต้องพึ่งพาอาศัยความช่วยเหลือของรัฐบาลเป็นหลักในการยังชีพ คำนิยามนี้มีผลใช้ทันที ตามที่จะกล่าวดังต่อไปนี้ INS และ DOS จะพิจารณาผู้ที่ได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลเป็นรายได้หลักเป็นประจำ และผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูรักษาระยะยาว โดยใช้ค่าใช้จ่ายจากรัฐบาล เป็นตัวตัดสินว่า ผู้ใดพึ่งพารัฐบาลในการประทังชีพ

การนำไปใช้ปฏิบัติ

คำถามที่ 4 : INS และ DOS ตัดสินได้อย่างไรว่า ควรจะรับผู้ใดเข้าเมือง หรือให้เปลี่ยนสถานภาพได้ ภายใต้กฎ “ภาระสังคม” ?

คำตอบที่ 4 : ในการที่จะตัดสินว่าคนต่างด้าวจะมีแนวโน้มเป็น “ภาระสังคม” นั้น กฎหมายกำหนดให้ INS (ภายในประเทศไทย) หรือ DOS (นอกประเทศไทย) พิจารณาองค์ประกอบต่างๆ เช่น อายุ, สุขภาพ, สถานะทางครอบครัว, ทรัพย์สิน, สถานภาพการเงิน, แหล่งที่มาของรายได้ การศึกษาและทักษะอื่นๆ เจ้าน้ำที่จะใช่องค์ประกอบเหล่านี้พิจารณาโดยหลัก “สถานการณ์รวมทั้งหมด” ในภาคคิดตัดสินใจ จะไม่ใช้เพียงข้อมูลเดียว (นอกจากการขาดเอกสารรับรอง - ถ้าจำเป็นต้องมี) มาตัดสินว่า บุคคลนั้นจะถูกยกเว้นภาระสังคมซึ่งมีแนวโน้มว่าจะถูกยกเว้นภาระของรัฐบาล ตามที่จะกล่าวต่อไป ผลประโยชน์ในรูปไม่ใช่เงินสด และผลประโยชน์ที่เป็นเงินสดกรณีพิเศษ แหล่งนี้จะไม่อยู่กฎหมายในการพิจารณา

คำถามที่ 5 : INS จะตัดสินอย่างไรว่า บุคคลใดควรจะถูกเนรเทศในฐานะ “ภาระสังคม” ?

คำตอนที่ 5 : การเนรเทศในข้อหาภาระสังคมนั้น เป็นไปได้น้อยมาก เพราะ ข้อกำหนดดวงไว้อายุย่างเข้มงวด ภายใต้กฎหมายตราชกันเข้าเมืองและเปลี่ยนสัญชาติ (Immigration and Nationality Act) บุคคลต่างด้าวต้องเนรเทศหากบุคคลนั้น กล้ายเป็นภาระสังคมภายในช่วง 5 ปี นับจากวันที่เข้าเมือง โดยไม่มีสาเหตุที่จะยืนยันได้ว่า ปัญหานั้น เกิดขึ้น หลังจากวันเข้าเมือง การรับผลประโยชน์ของรัฐ ภายในระยะเวลา 5 ปี หลังจากเข้าเมืองเพียงอย่างเดียว มิใช่เป็นสาเหตุที่ทำให้คนต่างด้าวต้องอยู่ในข้อหาเนรเทศ เพราะเป็นภาระสังคม บุคคลต่างด้าวจะถูกเนรเทศ เพราะ

1. ผลประโยชน์ของรัฐ ซึ่งให้ผลประโยชน์ มีลักษณะภูมายที่จะเรียกร้องเงินคืนจากบุคคลต่างด้าว หรือจากบุคคลที่ผูกพัน (ผู้อุปถัมภ์ตามเอกสารรับรอง)

2. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้เรียกร้อง ค่าชดเชยคืน

3. บุคคลต่างด้าว หรือ บุคคลที่ผูกพัน เช่น ผู้อุปถัมภ์ ไม่ยอมชดใช้คืน การเรียกค่าชดเชยคืนนั้น เจ้าหน้าที่ต้องกระทำการใน 5 ปี นับจากวันเข้าเมือง รวมทั้งต้องได้รับการตัดสินขั้นสุดท้าย กระทำการทุกวิถีทาง เพื่อจะเรียกร้องค่าชดเชยคืน และยังไม่สามารถเก็บค่าชดใช้คืนได้ ถึงแม้ว่า สถานการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นแล้วก็ตาม หากบุคคลต่างด้าวนี้ พิสูจน์ให้เห็นว่า ตนนั้นถูกกล่าวเป็นภาระสังคม หลังจากที่ได้เข้าประเทศแล้ว ก็จะไม่ถูกเนรเทศ

คำตอนที่ 6 : ผลประโยชน์อะไรที่จัดว่า ผู้ได้รับเป็น หรือมีแนวโน้มจะเป็นภาระสังคม ?

คำตอนที่ 6 : บุคคลที่ได้รับผลประโยชน์ของรัฐ มิใช่จัดว่า จะเป็นภาระสังคม ทั้งหมด INS ได้จัดข้อแนะนำ เพื่อให้ความกระจำงชัดว่า ผลประโยชน์ใดบ้างจัดว่าเป็นหรือไม่เป็นภาระสังคม ในการตัดสินนั้น INS และ DOS จะพิจารณาว่า คนต่างด้าว จะมีแนวโน้มว่า จะต้องพึ่งพาอาศัยรัฐเป็นหลักในการยังชีพ โดยพิจารณาได้จาก

1. ได้รับผลประโยชน์ในรูปเงินสด เป็นรายได้หลัก หรือ

2. เข้ารับการรักษาดูแลในสถานพยาบาลระยะยาว โดยใช้เงินจากรัฐ (นอกเหนือไปจาก บุคคลที่ถูกคุมขังเพราะเป็นอาชญากร) การเข้าสถานพยาบาลในระยะสั้น ไม่ถือว่าเป็นภาระสังคม

ผลประโยชน์ของรัฐ ที่ถือว่าเป็นผลประโยชน์ในรูปเงินสด เป็นรายได้หลัก รวมถึง

1. เงินช่วยเหลือเพื่อเลี้ยงชีพ (SSI)

2. เงินช่วยเหลือชั่วคราว สำหรับครอบครัวที่มีความจำเป็น (TANF) แต่ไม่รวมถึง ผลประโยชน์เงินช่วยเหลือที่ไม่นับว่าเป็น “ความช่วยเหลือ” ภายใต้กฎหมาย TANF หรือ ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ในรูปเงินสด และบริการที่จัดให้โดย TANF

3. เงินช่วยเหลือรูปเงินสดจากรัฐและส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นรายได้ (มักเรียกกันว่า “เงินช่วยเหลือทั่วไป” - General Assistance แต่ก็อาจอยู่ในรูปแบบอื่น) รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเข้ารับรักษาในสถานพยาบาลระยะยาว ซึ่งจัดให้โดย Medicaid หรือ รายการอื่นๆ อาจจะเข้าข่าย ภาระสังคม

แม้ว่าผู้ได้รับผลประโยชน์เหล่านี้ อาจจะเข้าข่ายพิจารณาว่า เป็นภาระสังคม จาก INS และ DOS แต่ก็มีให้หมายความว่า การรับผลประโยชน์เหล่านี้ จะทำให้บุคคลนั้นเป็นภาระสังคมโดยอัตโนมัติ ตามที่ได้อธิบายมาข้างต้นแล้วนั้น จะใช้หลักตรวจสอบสถานการณ์ รวมทั้งหมวดในการพิจารณาถึงการรับเข้าประเทศ และการเปลี่ยนสถานภาพ ส่วนการเนรเทศ ออกนอกประเทศนั้น ต้องตรงกับข้อบังคับตามข้างต้น

คำถามที่ 7 : มีผลประโยชน์ของรัฐอันใดที่คนต่างด้าวสามารถใช้ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยไม่ต้องกังวลว่า INS และ DOS จะถือว่าเป็นภาระสังคม ?

คำตอบที่ 7 : มี นิใช่ว่าบุคคลที่รับผลประโยชน์จากการบริการสาธารณสุข จะถูกถือว่าเป็นภาระสังคมโดย INS และ DOS โดยทั้งหมด ส่วนใหญ่แล้วจุดเพ่งเลิง จะอยู่ที่ผลประโยชน์ในรูปเงินสด ที่ได้รับเป็นรายได้หลัก และการเข้ารับการรักษาพยาบาลในระยะยาว ในสถานพยาบาล โดยใช้บัตรประจำตัวประชาชน

ตัวอย่าง ผลประโยชน์ที่ไม่นับว่าเป็นภาระสังคม รวมถึง Medicaid และการประกันสุขภาพ และการบริการสุขภาพ (รวมทั้ง บริการวัคซีนป้องกันโรค, การทดสอบ และรักษาโรคติดต่อ : ใช้บริการคลินิก, การตรวจฝากรรภ. เป็นต้น) ที่ไม่เกี่ยวกับการรับการรักษาในสถานพยาบาลระยะยาว การประกันสุขภาพของเด็ก (CHIP), การโภชนาการ รวมทั้ง แสตมป์แลกอาหาร รายการส่งเสริมโภชนาการสำหรับสตรี ทารกและเด็ก (WIC), โครงการอาหารเช้าและกลางวันในโรงเรียนทั่วประเทศ, โครงการส่งเสริมพื้นที่ และโครงการนุกเฉิน ด้านโภชนาการ

โครงการช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัย

โครงการดูแลเด็ก

โครงการช่วยเหลือด้านพลังงาน เช่น พลังงานที่ใช้ในบ้านผู้มีรายได้ต่ำ (LIHEAP)

หน่วยบริหารภัยพิบัติฉุกเฉิน

ศูนย์อุปถัมภ์ และรับบุตรนุญธรรม

การช่วยเหลือด้านการศึกษา รวมทั้งผลประโยชน์ ภายใต้ Head Start Act และการให้ความช่วยเหลือ โรงเรียนประถม, มัธยม และการศึกษาขั้นสูง

โครงการฝึกงาน

โครงการที่คล้ายคลึงกัน ระดับชุมชน การให้บริการ ให้ความช่วยเหลือ (เช่น รายการเลี้ยงอาหาร การให้คำปรึกษา และการเข้าแทรกแซงแก้ปัญหา ที่พักชั่วคราว)

* นายเหตุ ดังที่กล่าวมานี้ มิได้หมายถึงคนต่างด้าวทุกประเภท ว่าจะมีสิทธิได้รับผลประโยชน์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น

คำถามที่ 8 : INS และ DOS พิจารณาว่า ประเภทความช่วยเหลือด้านการเงิน ทุกประเภท เป็นภาระสังคมหรือไม่ ?

คำตอบที่ 8 : มิใช่ INS และ DOS พิจารณาเฉพาะกรณีที่ ผลประโยชน์ด้านการเงินนั้นมีคุณมุ่งหมาย เป็นรายได้หลัก โครงการบางประเภท ให้การช่วยเหลือด้านการเงิน ในจุดประสงค์พิเศษ เช่น LIHEAP การเดินทาง หรือ โครงการคูแลเด็ก ซึ่งจัดให้เงินสดภายใต้ TANF หรือ โครงการ “Child Care and Development Block Grant” (CCDBG) หรือ โครงการจ่ายเงินชดใช้ภายในเด็ก ให้ความคุ้มกันเพียงครั้งเดียว ภายใต้โครงการ TANF เพื่อหลักเลี้ยง ความช่วยเหลือในด้านการเงินที่จะเกิดขึ้นต่อเนื่องต่อไป โครงการช่วยเหลือพิเศษด้านการเงิน เหล่านี้ มิใช่เป็นรายได้หลัก และ ไม่ถือว่า ผู้รับเป็นภาระสังคม

คำถามที่ 9 : โดยทั่วไป แสตมป์แลกอาหาร (Food Stamp) แจกจ่ายในรูป ของคูปอง (Coupon) หรือ บัตรอิเลคทรอนิก ซึ่งใช้ได้เฉพาะร้านที่กำหนดไว้ เพื่อซื้ออาหาร อิ่มไวด้วยกัน ในบางเขตแสตมป์แลกอาหารแจกจ่ายในรูปเงินสด ถ้าเป็นเช่นนั้นจะจัดเข้าข่าย ว่าเป็น ภาระสังคมหรือไม่ ?

คำตอบที่ 9 : มิใช่ การรับแสตมป์แลกอาหาร ไม่ถือว่าเป็น ภาระสังคม เพราะ ไม่ได้ถือว่าเป็นรายได้หลัก

คำถามที่ 10 : ผลประโยชน์จากการบริการสุขภาพ และการประกันสุขภาพ เช่น Medicaid และ CHIP ถืออยู่ในข่ายภาระสังคม หรือไม่ ?

คำตอบที่ 10 : มิใช่ นอกเสียจากว่า บุคคลต่างด้าวผู้นั้น พึงพาความช่วยเหลือจากรัฐเป็นหลัก โดยเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลระยะยาว โดยรัฐเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย INS และ DOS จะไม่ถือว่า บุคคลที่ใช้ Medicaid or CHIP หรือโครงการของรัฐที่คล้ายคลึงกัน เป็นภาระสังคม ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพื่อ พิทักษ์ไว้ซึ่งสาธารณสุขของรัฐ พร้อมกับที่อนุญาตให้ INS และ DOS ระบุตัวบุคคลซึ่งต้องพึงพาอาศัยรัฐบาลเพื่อการยังชีพ โดยการเข้ารับผลประโยชน์ของรัฐในรูปเงินสดเพื่อเป็นรายได้

นอกเหนือจากนี้ การเข้ารับการพักฟื้นพยาบาลในระยะสั้น ก็ไม่จัดว่าเป็นภาระของสังคม

คำถามที่ 11 : กฎข้อบังคับและคำแนะนำเกี่ยวกับ “ภาระสังคม” นี้ ทำให้นโยบายที่ออกโดย Food and Nutrition Service สำหรับ WIC ใน WIC Policy Memorandum #98-7, 19 มีนาคม 1998, “Impact of Participation in the WIC Program on Alien Status,” เปลี่ยนแปลงไป หรือไม่ ?

คำตอบที่ 11 : ไม่มีการเปลี่ยนแปลง กฎข้อบังคับเหล่านี้ สอดคล้องกับ WIC policy memorandum ออกเมื่อปี 1998 ซึ่งได้พัฒนาการมาจากการข้อตกลงระหว่าง INS และ DOS กฎข้อบังคับอันใหม่นี้ เพียงแต่ไปเสริมและกล่าวถึงข้อตกลงอันเก่าซึ่งกล่าวถึง ผลกระทบจากการเป็นบุคคลเกี่ยวข้องในโครงการ WIC และมีสภาพเป็นบุคคลต่างด้าว ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น INS และ DOS จะไม่จัดบุคคลที่ร่วมโครงการของ WIC มาเข้าข่ายภาระสังคม

ใบสำคัญรับรอง (Affidavit of Support)

คำถามที่ 12 : อะไรคือ ใบสำคัญรับรอง และผู้ใดบ้างที่ต้องมี ?

คำตอบที่ 12 : The Personal Responsibility and Work Opportunity Reconciliation Act และ The Illegal Immigration Reform and Immigrant Responsibility Act of 1996 (IIRIRA) บทที่ 213 A. ได้วางกฎเกณฑ์ใหม่ สำหรับคนเข้าเมืองที่ได้รับรองจากครอบครัวตนเอง และคนเข้าเมืองที่เข้ามายังประเทศฯ ทำงาน ผู้ซึ่งจะทำงานให้กับญาติใกล้ชิด หรือบริษัทของเพื่อนบ้าน หรือญาติที่เป็นผู้อยู่อาศัยสามารถยื่นขอรับรองได้ ที่มีหุ้นส่วน 5% หรือกว่านี้

บุคคลต่างด้าวซึ่งขอเข้าเมืองโดยใช้ วีซ่าคนเข้าเมือง หรือ ขอเปลี่ยนสภาพในข้อได้ขึ้นนี้ในวันที่หรือหลังจากวันที่ 19 ธันวาคม 1997 นั้น จะต้องมีใบสำคัญรับรอง (AOS), INS form I-864 จากผู้รับรองที่มีคุณสมบัติถูกต้อง มีฉบับนี้บุคคลนั้น จะถือเป็น ภาระสังคม AOS คือ ข้อสัญญาตกลงที่ถูกต้องตามกฎหมายที่จะผูกมัดผู้อุปถัมภ์ให้ช่วยเหลือ และรับรองบุคคลต่างด้าว ในกรณีที่จำเป็น AOS จะต้องมีการลงนามโดยผู้อุปถัมภ์ ซึ่งมีคุณสมบัติตรงตามที่บัญญัติไว้ บุคคลผู้รับรองจะต้องแสดงให้เห็นว่าสามารถที่จะอุปถัมภ์บุคคลต่างด้าว โดยมีรายได้ประจำปีไม่น้อยไปกว่า 125% จากระดับมาตรฐานความยากจนที่กำหนดโดยรัฐบาลกลาง (ในปัจจุบัน, 125% มาตรฐานความยากจนของครอบครัว 4 คน คือ \$ 20,875)

ถ้าบุคคลในครอบครัวซึ่งทำคำร้องขออนุญาตเข้าเมืองไม่มีเงินเพียงพอ บุคคลอื่นสามารถจะเชื่อมต่อ AOS ได้ในฐานะ “ผู้ร่วมรับรอง” ซึ่งระบุว่า จะรับผิดชอบในการอุปภัมภ์บุคคลต่างด้าวในอนาคตหากจำเป็น

การะในการอุปภัมภ์ ภายใต้ AOS เป็นไปจนกระทั่งบุคคลต่างด้าวได้เปลี่ยนสัญชาติ ทำงาน หรือ ที่มีผลเทียบเท่าการทำงาน 40 ไตรมาส ออกรอกประเทศไทยอย่างถาวร ถึงแก่กรรม บุคคลผู้รับรอง และ “ผู้ร่วมรับรอง” (ลูกสาว) จะต้องคงลงจ่ายค่าชดเชยแก่ รัฐบาลในกรณีที่บุคคลต่างด้าวใช้ผลประโยชน์บางประเภทในช่วงเวลานั้น ในกรณีที่รัฐบาลเรียกร้องให้ ผู้อุปภัมภ์จ่ายชดเชย

ก่อนหน้า กฎ IIRIRA นั้น คนต่างด้าวในบางกรณี ใช้ INS Form I-134 เป็นใบสำคัญรับรอง แต่ทว่า ในรับรองแบบนี้ ไม่ได้รับการรับรองจากศาลบางแห่งว่า มีผลทางกฎหมาย เอกสาร I-134 อาจจะยังใช้ได้กับคนต่างด้าวบางประเภท ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ กฎในสำคัญรับรองอันใหม่ เช่น นักเรียน ผู้ถูกปล่อยจากคุกก่อนกำหนด โดยมีการควบคุมความประพฤติ หรือบุคคลต่างด้าวประเภทต่างๆ

คำถามที่ 13 : ใบสำคัญรับรองบุคคลต่างด้าวนี้ จะช่วยให้ INS และ DOS มองว่า จะไม่มีแนวโน้มเป็นภาระสังคมใหม่ ?

คำตอบที่ 13 : ใช่ เนื่องจากการขอเข้าเมือง หรือการขอเปลี่ยนสภาพหลังจาก 19 ธันวาคม 1997 แล้วจะต้องมีใบสำคัญรับรองนั้น INS และ DOS จะถือเป็นข้อตัดสินว่า บุคคลนั้นมีแนวโน้ม เป็นภาระสังคมในอนาคตหรือไม่ ใบสำคัญรับรองนี้ จะจำเป็นสำหรับคนต่างด้าวบางคน และช่วยให้ความมั่นใจกับรัฐบาลว่า บุคคลนั้นจะไม่เป็นภาระต่อรัฐบาลในอนาคต

INS และ DOS ยังคงสามารถจะปฏิเสธการขอเข้าเมืองและเปลี่ยนสภาพได้ โดยใช้หลักตรวจสอบสถานการณ์รวมทั้งหมด โดยใช้องค์ประกอบอื่น เช่น อายุ สุขภาพ สถานภาพงาน การศึกษา ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

คำถามที่ 14 : หากบุคคลที่อยู่ในประเทศไทยถาวร ต้องการรับรองญาติพี่น้องให้เข้าประเทศ จะเป็นการบันthonโอกาสใหม่ ในกรณีที่บุคคลนั้นรับหรือเคยรับผลประโยชน์ของรัฐ ?

คำตอบที่ 14 : ผู้อุปถัมภ์ จะไม่อยู่ในข่ายตรวจสอบว่า เป็นภาระสังคมภายใต้กฎหมายตรวจคนเข้าเมือง ปัญหาเกี่ยวกับ คนต่างด้าวที่จะได้รับการรับรอง มีแนวโน้มที่จะเป็นภาระสังคมหรือไม่ ผู้อุปถัมภ์ต้องสามารถแสดงให้เห็นว่า ตนนั้นมีจิตความสามารถรับรอง

บุคคลต่างด้าว โดยมีรายได้ประจำปี ไม่ต่ำกว่า 125% ของมาตรฐานความยากจนที่กำหนดโดยรัฐบาลกลาง

คำถามที่ 15 : เพราะเหตุใดใบสำคัญรับรองชุดใหม่ของ INS ตั้งกำหนดว่า ผู้อุปถัมภ์ หรือ สามาชิกในครอบครัว เคยได้รับผลประโยชน์ของรัฐ ที่ได้รับการทดสอบระดับการยังชีพ (means-tested public benefits) ภายใน 3 ปี หรือไม่?

คำตอบที่ 15 : จุดประสงค์ของคำถามนี้ ก็เพื่อให้ความแน่นอนว่า INS หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนี้ โอกาสสร้างรัฐข้อมูลที่แท้จริงทั้งหมด ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินการทดสอบกฎหมาย 125% ตามที่ได้อธิบายมาแล้ว เป็นไปอย่างถูกต้อง ผลประโยชน์เงินสดที่ได้รับโดยผู้อุปถัมภ์ เช่น SSI หรือ เงินสุดจาก TANF จะไม่นำมานับรวมเป็น 125% ของระดับรายได้ แต่จะไม่ถือเป็นข้อหักห้าง ถ้าบุคคลนั้นสามารถผ่านกฎหมาย 125% โดยจากแหล่งที่มาอื่น การเข้ารับผลประโยชน์ของรัฐที่ได้รับการทดสอบระดับการยังชีพแล้ว เช่น แสตมป์แลกอาหาร Medicaid หรือ CHIP จะไม่มีผลในการขอรับรอง

คำถามที่ 16 : ในกรณีบุคคลที่ลงนามในใบสำคัญรับรองรุ่นใหม่ ถึงแก่กรรมแล้วจะเกิดอะไรขึ้น?

คำตอบที่ 16 : ข้อผูกพันในการอุปถัมภ์คนต่างด้วยก็จะจบไปด้วย แต่ทว่าทรัพย์สินของผู้อุปถัมภ์ จะยังคงผูกพันรับผิดชอบเป็นค่าชดใช้ซึ่งเกิดขึ้นก่อนผู้อุปถัมภ์ถึงแก่กรรม ในกรณีที่มีผู้อุปถัมภ์ร่วม และคนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม บุคคลที่มีชีวิตอยู่จะยังคงมีความผูกพันรับผิดชอบ ตามใบสำคัญรับรอง

ในกรณีนี้ เค้าผู้อุปถัมภ์ ถึงแก่กรรม และไม่มีผู้อุปถัมภ์ร่วม ก็จะไม่มีข้อผูกมัดทางกฎหมาย ภายใต้ AOS ให้จ่ายชดใช้คืน ผลประโยชน์ที่ได้รับการทดสอบระดับการยังชีพนั้น ซึ่งก็หมายความว่า ขั้นตอนแรกของการนรเทศจะเป็นไปไม่ได้ และบุคคลต่างด้าวผู้นั้น ก็จะถูกนรเทศไม่ได้ หากถือหลักของใบสำคัญรับรอง

สถานการณ์ตัวอย่าง

คำถามที่ 17 : มีบุคคลต่างด้าวกลุ่มใดบ้างใหม่ ที่ไม่ต้องถูกพิจารณาประเด็นการสังคม?

คำตอบที่ 17 : มี ผู้อพยพและผู้ลี้ภัย จะไม่ต้องถูกพิจารณาประเด็นการสังคม กรณี ขอเข้าประเทศ หรือเปลี่ยนสถานภาพ ชาวอเมริเชียน (American) ก็ไม่ต้องเช่นกัน ในกรณีขอเข้าประเทศ นอกเหนือนี้ ก็หลายบางฉบับได้ยกเว้นข้อหาระสังคมต่อการขอเข้าประเทศและเปลี่ยนสถานภาพ รวมถึงกฎหมาย Cuban Adjustment Act., Nicaraguan Adjustment and Central American Relief Act (NACARA) และ Haitian Refugee Immigration Fairness Act. (HRIFA)

คำถามที่ 18 : หากบุคคลต่างด้าวเคยรับผลประโยชน์รูปเงินสดในอดีต แต่ได้หยุดรับแล้วในขณะนี้ ทาง INS และ DOS จะถือว่ามีแนวโน้มเป็นภาระสังคม หรือไม่ ?

คำตอบที่ 18 : การรับเงินสดในอดีตไม่ถือว่าเป็นภาระสังคมโดยอัตโนมัติ แต่จะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการพิจารณา พร้อมๆกับองค์ประกอบอื่นๆ ทึ้งหมด ว่า จะมีแนวโน้มเป็นภาระสังคมในอนาคตหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ถ้าบุคคลต่างด้าวรับเงินสดในอดีตช่วงแรก งาน แต่ขณะนี้มีงานทำและช่วยตัวเองได้ เขาอาจจะไม่ถูกพิจารณาว่า เป็นภาระสังคม ถ้าการหยุดรับเงินนั้นเกิดขึ้นนานมาแล้ว น้ำหนักการพิจารณาอาจจะลดน้อยลง ช่วงเวลา และจำนวนของการรับเงินนั้น ก็จะอยู่ในการพิจารณาด้วย

คำถามที่ 19 : หากบุคคลต่างด้าวเคยรับผลประโยชน์รูปเงินสดในอดีตแล้ว เขาต้องซื้อคืนหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงการพิจารณาข้อหาภาระสังคมจาก INS หรือ DOS ในการไม่อนุมัติการเปลี่ยนสถานภาพเป็นผู้อาศัยอยู่ต่างประเทศ ?

คำตอบที่ 19 : ไม่ต้อง INS และ DOS ไม่มีอำนาจสั่งการให้บุคคลต่างด้าว จ่ายคืนเงินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอภิวิชา การรับเข้าประเทศ หรือการเปลี่ยนสถานภาพ

คำถามที่ 20 : ใครเป็นผู้ตัดสินใจขาดให้บุคคลต่างด้าวว่า ต้องซื้อเงินคืน จากที่ได้รับมาในอดีต ?

คำตอบที่ 20 : ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการสั่งให้ซื้อเงินคืนเป็นเรื่องของข้อกฎหมายที่ดำเนินการโดยหน่วยงานผู้ให้ผลประโยชน์ หรือโดยมูลรัฐ หรือ ส่วนท้องถิ่น ไม่ใช้โดย INS หรือ DOS กฎหมายที่เรื่อง ภาระสังคม ในกฎหมายเข้าเมืองไม่ได้เปลี่ยนข้อบังคับนี้

คำถามที่ 21 : หากสมาชิกของครอบครัวบุคคลต่างด้าวนั้นรับ หรือเคยรับผลประโยชน์ แต่บุคคลต่างด้าวนี้ไม่เคยรับ INS หรือ DOS จะถือว่า บุคคลต่างด้าวนี้เป็นภาระสังคมหรือไม่ ?

คำตอบที่ 21 : ส่วนมากแล้ว ไม่ ตามกฎหมายที่ไว้ไปแล้ว การรับผลประโยชน์โดยสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัวบุคคลต่างด้าว ไม่อาจทำให้ บุคคลต่างด้าวผู้ยังคงอยู่ มีแนวโน้มว่าจะเป็นภาระของสังคม เว้นเสียแต่ว่า หากครอบครัวนี้ต้องพึ่งพาอาศัยผลประโยชน์ของรัฐ เป็นรายได้หลักเท่านั้น

โดยปกติแล้ว บุคคลต่างด้าวผู้เป็นพ่อแม่ของเด็กไม่ต้องกังวลว่า INS หรือ DOS จะพิจารณาข้อหาภาระสังคม หากเขาส่งเด็กเข้ารับโครงการช่วยเหลือต่างๆ ตามสิทธิ์ที่ควรได้รับ นอกจากนี้ เมนส์ดันเป็นเงินที่ใช้เลี้ยงดูทั้งครอบครัว ในกรณีนี้ไม่ว่าเด็กนั้นจะเป็นพลเมืองประเทศไทยหรือไม่ก็ตาม

หากพ่อแม่นั้น รับเงินสดตามโครงการ TANF สำหรับ “เด็กเท่านั้น” แล้ว ทาง INS และ DOS จะพิจารณาข้อหาภาระสังคมต่อพ่อแม่ ถ้าเงินนี้นำไปใช้เลี้ยงดูทั้งครอบครัว อย่างไรก็ตาม ถ้ามีแหล่งที่มาของรายได้จากทางอื่นด้วย เช่น พ่อแม่มีงานทำ เงินสดที่ได้มานั้นก็ไม่ถือว่านำมาใช้เลี้ยงดูครอบครัว

คำถามที่ 22 : หากบุคคลต่างด้าวรับผลประโยชน์ของรัฐแล้ว จะทำให้โอกาสเปลี่ยนสัญชาติเป็นพลเมืองประเทศสหราชูปถัมภ์เทือนไหม ?

คำตอบที่ 22 : ไม่ จะไม่มีการพิจารณากรณีการสังคมในการเปลี่ยนสัญชาติ ขณะนี้การรับผลประโยชน์จึงไม่เกี่ยวข้องกัน ตราบเท่าที่ทำอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และไม่มีข้อบังคับในการให้ใช้คืนเงินที่ได้รับมา เพื่อให้มีโอกาสได้รับพิจารณาในการแปลงสัญชาติ

คำถามที่ 23 : พลเมืองที่เปลี่ยนสัญชาติแล้ว จะถูกตัดถอนสัญชาติใหม่ ถ้ารับผลประโยชน์ของรัฐ ?

คำตอบที่ 23 : ไม่ ไม่มีการถูกตัดถอนสัญชาติได้ เนื่องจากรับผลประโยชน์ของรัฐ เมื่อบุคคลต่างด้าวเปลี่ยนสัญชาติเป็นพลเมืองแล้ว เขายังคงรับผลประโยชน์ดังเช่น พลเมืองทั่วไป พลเมืองไม่อาจถูกเนรเทศได้ หรือไม่อาจถูกกักขังจากการกลับเข้าประเทศ หลังจากเดินทางออกนอกประเทศด้วยข้อกล่าวหาว่า รับผลประโยชน์ของรัฐ

คำถามที่ 24 : บุคคลต่างด้าว ต้องหยุดรับผลประโยชน์หรือไม่ เพื่อจะได้เปลี่ยนสถานภาพ หรือเป็นผู้อาศัยอยู่ต่างวาร ?

คำตอบที่ 24 : ไม่ แต่ผู้ที่กำลังรับผลประโยชน์รูปเงินสดเป็นรายได้ ในขณะที่ยังคงเป็นผู้อยู่ย่างกาก อาจถูกพิจารณาข้อหาการสังคมได้ บุคคลต่างด้าวที่เคยรับผลประโยชน์ในอดีต อาจยื่นขอใหม่ต่อ INS ได้ หลังจากที่เขาหยุดรับผลประโยชน์แล้ว เขายังจะไม่ถูกพิจารณาข้อหาการสังคม ท่านที่รับความช่วยเหลือในรูปไม่ใช่เงินสด (เช่น WIC แสตมป์แลกอาหาร Medicaid หรือ CHIP) ไม่จำเป็นต้องหยุดรับผลประโยชน์นี้ เพื่อที่จะได้สิทธิ์ของเปลี่ยนสถานภาพเป็นผู้อาศัยอยู่ย่างกาก

ดังที่ได้อธิบายข้างต้นแล้วว่า กรณีต่างๆเหล่านี้ จะใช้หลัก ‘สถานการณ์รวมทั้งหมด’ ในการพิจารณา

คําถามที่ 25 : หากผู้อาศัยอยู่ต่างด้าวอย่างถูกต้องเคยรับผลประโยชน์แล้ว ออกนอกประเทศ INS จะห้ามไม่ให้กลับเข้าในประเทศไทย ด้วยข้อหาการลักพาตัวหรือไม่ ?

คําตอบที่ 25 : โดยทั่วไปแล้ว หากผู้อาศัยอยู่ต่างด้าวอย่างถูกต้องซึ่งออกนอกประเทศไทย นานไม่เกิน 6 เดือนจะไม่ถูกพิจารณาข้อหาการลักพาตัว เมื่อตอนกลับเข้ามา ทั้งนี้ เพราะว่าการออกไปไม่เกิน 6 เดือน ไม่จัดว่าเป็นผู้สมัครขอเข้าประเทศไทย จึงไม่มีการพิจารณากรณีว่าจะเป็นการลักพาตัวหรือไม่

มีข้อยกเว้นต่อไปนี้ดังนี้

1. บุคคลต่างด้าวนี้ได้สละสถานภาพผู้อยู่อาศัยต่างด้าวอย่างถูกต้องแล้ว
2. บุคคลต่างด้าวนี้ได้กระทำการอันผิดกฎหมาย
3. บุคคลต่างด้าวนี้ กำลังอยู่ระหว่างถูกอดถอน ก่อนเดินทางออกนอกประเทศไทย

4. บุคคลต่างด้าวนี้พยายามเข้าประเทศไทยในจุดที่ไม่ใช่ทางเข้าออกประเทศไทย

โปรดดู INA section 101 (a) (13) (c) สำหรับรายละเอียดของข้อยกเว้นนี้

คําถามที่ 26 : ผู้อยู่อาศัยต่างด้าวอย่างถูกต้องสามารถรับผลประโยชน์ในขณะที่อยู่นอกประเทศไทยได้หรือไม่ ?

คําตอบที่ 26 : หากมีแผนการอยู่นอกประเทศไทยนานเกินกว่า 1 เดือน แล้วเขาก็ควรตรวจสอบไปยังหน่วยงานผู้ให้ผลประโยชน์นั้น โดยทั่วไปแล้ว บุคคลไม่สามารถรับผลประโยชน์ได้ หากจะไม่อยู่ในประเทศไทยหรือรัฐที่อยู่เกิน 30 วัน หากเขารับผลประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง ก็อาจมีผลเสียหายต่อการกลับเข้ามา หรือการเปลี่ยนสัญชาติได้

คําถามที่ 27 : หากผู้อยพำนัชได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นผู้อาศัยอยู่ต่างด้าวอย่างถูกต้อง ออกนอกประเทศไทยเกิน 180 วันแล้ว จะมีปัญหาการลักพาตัว และถูกห้ามกลับเข้าประเทศไทยไหม ?

คําตอบที่ 27 : ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้อยพำนัชได้รับการยกเว้นจากกรณีการลักพาตัว เนื่องจากไม่เคยเป็นปัญหาต่อผู้อยพำนัชที่เดินทางและกลับเข้าประเทศไทยสหราชอาณาจักรและกุศหมายปฏิรูประบบสวัสดิการ หรือกุศหมายปฏิรูปการเข้าเมืองที่ไม่ได้เปลี่ยนประเทศนี้

คําถามที่ 28 : เมื่อผู้อาศัยอยู่ต่างด้าวอย่างถูกต้องเดินทางกลับจากต่างประเทศนั้น INS สามารถบังคับให้เข้าจ่ายเงินชดเชยคืนค่า Medicaid หรือ แสตมป์แลกอาหาร ที่เขาและบุตรธิดาของเขาราชใช้ไปหรือไม่ ?

คําตอบที่ 28 : ไม่ INS ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการนี้ หากบุคคลต่างด้าวรับผลประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง (เช่น อ้างว่า เป็นผู้อาศัยอยู่ต่างด้าวอย่างถูกต้อง ในขณะที่ไม่เป็นจริง หรือ แจ้งรายได้ไม่ครบต่อเจ้าหน้าที่) แล้ว ก็เขียนอยู่กับหน่วยงานผู้ให้ผลประโยชน์ที่จะเรียกเงินคืน ตามระเบียบของโครงการนั้น ธรรมดามาแล้ว นักจะเป็นกรณีที่มีการฟ้องร้อง หรือจ่ายเงินเกินซึ่งจะต้องเป็นไปตามระเบียบขั้นตอนที่จะต้องแจ้งต่อบุคคลนั้น รวมทั้งการอุทธรณ์ด้วย

คำถามที่ 29 : กรณีที่บุคคลต่างด้าวไม่เคยรับเงินสวัสดิการ และมิได้อาสาอยู่ในสถานพยาบาลแล้ว INS ยังคงสามารถปฏิเสธให้ในเชิงฯ เพราะถือว่า เขายางขอเงินสวัสดิการในอนาคตได้หรือไม่ ?

คำตอบที่ 29 : เป็นไปได้ INS และ DOS จะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นทั้งหมด ตามข้างต้นว่า บุคคลนี้สามารถพึงตนเองได้หรือไม่ในอนาคต หากสถานภาพปัจจุบันของบุคคลต่างด้าวในส่วนของ อายุ สุขภาพ แหล่งที่มาของรายได้ และองค์ประกอบอื่นจากข้อบังคับ ไม่สามารถทำให้เจ้าหน้าที่เชื่อได้ว่า บุคคลต่างด้าว จะพึงพาตนเองได้ในอนาคตแล้ว เจ้าหน้าที่สามารถปฏิเสธการให้เชิงฯ หรืออนุมัติการเปลี่ยนสถานภาพได้ ถึงแม้ว่าเขามิได้รับเงินช่วยเหลือในขณะนี้ก็ตาม

คำถามที่ 30 : หากบุคคลนั้นไม่ได้รับเงินช่วยเหลือ แต่ป่วยมาก และต้องได้รับการรักษาระยะยาวในสถานพยาบาล หรือสถาบันดูแลระยะยาวอื่น เขายังมีปัญหาในการรับใบเจียวไหม ?

คำตอบที่ 30 : ครับ หากผู้ได้พักอยู่ในสถานพยาบาล หรือเจ็บป่วยรุนแรงที่ต้องรับการรักษาระยะยาวในสถาบันแล้ว ผู้นั้นอาจมีปัญหาในการรับใบเจียวได้ นอกจากเสียจากว่า เขายางสามารถแสดงให้เห็นชัดว่า เขายางรับการรักษาเองได้โดยไม่ต้องใช้ Medicaid หรือโครงการสุขภาพองรัฐบาลอื่น (เช่น การช่วยเหลือของ County) อย่างไรก็ตาม การเข้ารับการรักษาระยะสั้นในสถานพยาบาล เช่น การพักฟื้น หลังการผ่าตัด จะไม่จัดว่า จะต้องถูกปฏิเสธการให้ใบเจียวได้ บุคคลต่างด้าวไม่อาจถูกเนรเทศโดยข้อหาภาระสังคมได้ หากเขาพิสูจน์ให้เห็นว่า การรับผลประโยชน์นั้นเกิดจากสาเหตุที่เกิดขึ้นหลังจากได้เข้ามาในประเทศไทยแล้ว แล้ว

คำถามที่ 31 : กรณีที่บุคคลต่างด้าว ที่ต้องพึ่งรัฐบาลเพื่อการอยู่รอด ดังเช่น จากการรับการดูแลระยะยาวในสถานพยาบาล โดยค่าใช้จ่ายของรัฐ แล้วจะต้องถูกข้อหาภาระสังคม ซึ่งเนรเทศได้นั้น หมายความว่า INS จะเข้าตรวจจับสถานพยาบาลหรือสถานดูแลระยะยาวหรือไม่ ?

คำตอบที่ 31 : ไม่ INS จะไม่ส่งเจ้าหน้าที่สอนสวนไปยังสถานพยาบาล หรือสถานดูแลระยะยาว เพื่อกันหากบุคคลต่างด้าวซึ่งอาจถูกเนรเทศได้ในข้อหาภาระสังคม INS อาจใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานพยาบาลซึ่งได้มาโดยวิธีการอื่น แต่บุคคลต่างด้าวจะถูกเนรเทศได้ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามข้อจำกัดดังอธิบายข้างต้นแล้วเท่านั้น

คำถามที่ 32 : หาก พันธมิตรยื่นขอเปลี่ยนสถานภาพให้ตนเอง ภายใต้กฎหมาย Violence Against Woman Act (VAWA) และ พันธุ์ของพิสูจน์ตัวเองว่าจะไม่เป็นภาระสังคมหรือไม่ ?

คำตอบที่ 32 : รัฐบาลกำลังพิจารณาเรื่องนี้อยู่ว่า ผู้มีสิทธิยื่นขอให้ตนเองภายใต้กฎหมาย VAWA จะต้องพิจารณาประเด็นภาระสังคมหรือไม่ และจะได้กล่าวในคำชี้แจงต่อไปกฎหมายระบุชัดว่า ผู้มีสิทธิยื่นขอให้ตนเองภายใต้กฎหมาย VAWA ไม่จำเป็นต้องยื่นใบสำคัญรับรองในใบสมัคร ซึ่งไม่เหมือนกับกรณีที่ญาติยื่นให้

คำถามที่ 33 : บุคคลที่มาจากการคิวบาและไฮตี มีสิทธิรับผลประโยชน์บางอย่างภายใต้กฎหมายปฏิรูปสวัสดิการ ถ้าเขารับผลประโยชน์แล้ว จะทำให้เขามีสิทธิเปลี่ยนสถานภาพ เพราะเป็นภาระสังคมหรือไม่ ?

คำตอบที่ 33 : คำตอบขึ้นอยู่กับว่า เขายอมสิทธิเปลี่ยนสถานภาพได้อย่างไร ได้มีระเบียบข้อยกเว้นประเด็นภาระสังคมต่อชาวคิวบา ผู้มีสิทธิเปลี่ยนสถานภาพเป็นผู้อาศัยอยู่อย่างถูกต้อง ภายใต้กฎหมาย Cuban Adjustment Act และ NACARA และต่อชาวไฮตี ผู้มีสิทธิเปลี่ยนสถานภาพภายใต้กฎหมาย HRIFA บุคคลผู้มาจากคิวบาและไฮตี จะต้องถูกพิจารณาประเด็นภาระสังคม หากเขาขอเปลี่ยนสถานภาพโดยใช้กฎหมายอื่นที่ไม่มีข้อยกเว้นเกี่ยวกับประเด็นภาระสังคม

คำถามที่ 34 : บุคคลผู้เป็นอเมริเชียน (American) บางท่านอาจมีสิทธิได้รับผลประโยชน์ ภายใต้กฎหมายปฏิรูปสวัสดิการ หากเขารับผลประโยชน์แล้วจะทำให้เขานี้เป็นภาระของสังคมหรือไม่ ?

คำตอบที่ 34 : อเมริเชียนเข้ามายังประเทศสหรัฐในฐานะผู้อยู่อาศัยถาวรสั่ง ถูกต้อง โดยได้รับการยกเว้นประเด็นภาระสังคมเมื่อตอนเข้ามารั้งแรก กรณีที่ว่าไปแล้วจะไม่มีประเด็นภาระสังคมมาก็ขึ้นอยู่กับ นอกเสียจากว่า บุคคลต่างด้าวออกนอกประเทศนานเกินกว่า 6 เดือน และขอกลับเข้ามายัง เมื่อถึงจุดนี้แล้ว ประเด็นยกเว้นกรณีภาระสังคมก็จะตกไป บุคคลต่างด้าวนี้ ก็จะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้อยู่อาศัยถาวรสั่งถูกต้องอื่นๆ ซึ่งใช้กฎหมายการผู้ร่วมทั้งหมดเป็นหลัก

คำถามที่ 35 : หากบุคคลต่างด้าวเข้ามายังประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ก.ศ. 1972 และ ประสงค์จะเป็นผู้อยู่อาศัยถาวรอย่างถูกต้องภายใต้กฎหมายทั่วไป “ชื่นทะเบียน” (Registry) ของกฎหมายการเข้าเมืองและเปลี่ยนสัญชาติ ตอนที่ 249 นั้น มีการตรวจสอบประเด็นการสังคมหรือไม่ ?

คำตอบที่ 35 : ไม่ การสังคมไม่เป็นองค์ประกอบในการ “ชื่นทะเบียน” บุคคลต่างด้าวตามกฎหมายตอนที่ 249

คำถามที่ 36 : เป็นการไม่เหมาะสมหรือไม่ที่เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง หรือ กงสุลซักถามบุคคลที่ไม่ใช่เป็นพลเมืองที่สามารถบิน หรือสามารถเดินทางได้รับผลประโยชน์ ของรัฐในอดีต หรือ สามารถอพยพเข้าประเทศได้รับ ?

คำตอบที่ 36 : ไม่ เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง หรือ กงสุลสามารถดูว่า บุคคลที่ไม่ใช่เป็นพลเมือง หรือคนอื่นในครอบครัวรับ หรือ เดินทางได้รับผลประโยชน์จากรัฐหรือไม่ บุคคลที่ไม่ใช่เป็นพลเมืองควรตอบอย่างครบถ้วนและเป็นจริง หากบุคคลต่างด้าวแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองหรือ กงสุลว่า เดินทางได้รับผลประโยชน์ ซึ่งได้รับการยกเว้นการพิจารณา ประเด็นการสังคม เช่น แสตมป์แลกอาหาร หรือ Medicaid เจ้าหน้าที่จะไม่ใช้ข้อมูลนี้ในการ ตัดสินว่า บุคคลต่างด้าวนี้มีแนวโน้มเป็นการสังคม

คำถามที่ 37 : INS จัดพิมพ์นิยามเรื่อง การสังคมขึ้นเพื่อเป็นร่างเสนอ สำหรับการวิพากษ์วิจารณ์นั้น อะไรเกิดขึ้น หากบุคคลต่างด้าวเดินรับ “ผลประโยชน์” ที่ไม่ เป็นปัญหา” เช่น ผลประโยชน์ที่ไม่อยู่ในรูปเงินสด แล้วในที่สุดกฎหมายที่ออกมาได้เปลี่ยน ไปจากที่เสนอไว้ในตอนแรก ? บุคคลต่างด้าวจะเชื่อถือคำชี้แนะนำปฏิบัติได้ไหม ?

คำตอบที่ 37 : บุคคลต่างด้าวอาจยึดถือคำชี้แนะนำปฏิบัติของ INS เป็นหลักใน การพิจารณาว่า ผลประโยชน์ใดที่รับแล้วจะไม่เป็นปัญหา ก่อนการออกกฎหมายสุดท้าย หากกฎหมายสุดท้ายเปลี่ยนไปจากร่างเสนอแรกเริ่มแล้ว INS จะออกคำชี้แนะนำเพิ่มเติมตามเวลาที่กำหนด เพื่อเป็นการรับรองว่า บุคคลที่มิใช่เป็นพลเมืองซึ่งได้ยึดถือคำชี้แนะนำในขณะนั้นจะไม่ได้รับผล กระทบกระเทือนรุนแรง จากเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ได้ปฏิบัติตามคำชี้แนะนำตอนแรกเริ่มนั้น.